

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Молитва фарисея і митника

„А для деяких, що були себе певні, що вони ніби праведні, і за ніщо мали інших, Він притчу оцю розповів. Два чоловіки до храму ввійшли помолитись, один фарисей, а другий був митник. Фарисей, ставши, так молився про себе: Дякую, Боже, Тобі, що я не такий, як інші люди: здиришки, несправедні, перелюбні, або як цей митник. Я пошу два рази на тиждень, даю десятину з усього, що тільки надбаю! А митник здалека стояв, та й очей навіть звести до неба не смів, але бив себе в груди й казав: Боже, будь милостивий до мене грішного!... Говорю вам, що цей повернувся до дому свого більш виправданий, аніж той. Бо кожен, хто підноситься, буде понижений, хто ж понижасться, той піднесеться”. Луки 18:9-14

Використовуючи притчу Ісуса Христа, давайте разом поглянемо, яка молитва є правильною і угодною Богу. Для цієї мети хочу також скористатися Гейдельберзьким катехізисом, тому що кращого узагальнення на фоні Слова Божого по цій темі я ще не зустрічав. Давайте прочитаємо Запитання і Відповідь №116: „Чому християнам необхідно молитися? Відповідь: тому, що молитва є найважливішою частиною вдячності, якої вимагає від нас Бог. Також і тому, що Бог дає Свою благодать і Духа Святого тільки тим, хто безперестанку молиться і зітхає в серці, просить цих дарів у Бога і дякує за них Богу”.

Якщо оцінимо молитву фарисея й молитву митника по Відповіді №116, тоді на фоні цього, у кого з них молитва була правильною? На перший погляд може здатися, що молитва фарисея збігається із критеріями цієї Відповіді, адже він у своїй молитві дякує Богові за Його дарунки. Але з притчі бачимо, що Ісус засуджує молитву фарисея. Хто ж тоді правий? Можна прийти до висновку, що Відповідь №116 суперечить словам Ісуса, тому її потрібно викреслити з катехізису. Коли нашу увагу зосередимо на формі молитви, а не на змісті, тоді слова Ісуса й катехізис, дійсно, здаються нам суперечливими. Перше, чому вчить нас притча, це те, що форма при молитві не має ніякого значення в очах Бога. Не форма важлива в молитві, але духовний стан, «правильне» серце. Псалом 50:19 говорить нам: „Серцем зламаним та упокореним Ти не погордуєш, Боже!”

По-друге, обговорюючи далі протиріччя, Відповідь №116 вчить також про подяку в молитві. Там сказано, що ми в першу чергу повинні дякувати Богові за благодать – тому, що ми грішні й через це ми супротивники Бога. Також ми повинні дякувати і за Святого Духа тому, що ми нерозумні, нездатні жити правильним, угодним Богу життям з Ним і з ближніми. Усвідомлення цього робить нас зламаним та упокореним.

Коли ми звертаємо увагу не на зміст молитви, а на форму, тоді не тільки Ісус, але й катехізис відкидає молитву фарисея. У молитві фарисея немає ні слова про те, що він потребує благодать, прощення гріхів. Також ні слова про те, що він має потребу в Духові Святому для розуміння й прийняття волі Божої. Він вважає себе праведним, мудрим та угодним Богові. Він думає, що він уже ні в чому не має потреби й може давати Богові все, що Той вимагає від нього. Його подяка заснована на гордості, зарозумілості, порівнянні свого життя з життям інших, а не на визнанні своєї провини. У своїй подяці він хвалить не Бога, а себе.

У молитві митаря немає жодного слова подяки, виходить, це теж погана молитва? Насправді, ми можемо сказати, що він на правильному шляху до щирої подяки. Він знає й вірить, що тільки Бог, Його благодать може йому простити й прийняти його, а не засуджувати. Це він усвідомив, і це дало йому силу прийти в храм просити Бога. Він знав, що не заслуговує на це, але Всемогутній Бог може зробити його праведним і угодним. Прийняття цієї незбагненної благодаті Бога принесе щирі плоди подяки в молитвах і справах митаря. Не так як у житті фарисея, який вважає, що він уже не має потреби в благодаті.

Молитва фарисея і митника

ст.1-2

Християнське служіння в спорті
є покликання часу

ст.3

Що таке християнська табір?

ст.4-5

“Отче Наш” –
чи думаємо,
що говоримо

ст.5,8

Литая сторінка

ст.6

Новини, розпорядок служінь.

ст.7,8

(Продовження. Початок на 1 сторінці.)

Ми повинні усвідомити, що, прийнявши благодать після покаяння перед Богом, ми не будемо праведними без Бога, не дістаючи підтримки від Духа Святого. Навіть після покаяння не наші достоїнства й здатності зроблять нас праведними перед Богом, але й тоді, Він зробить нас праведними і здатними служити Йому. Це величезна різниця в наших відносинах з Богом. Наша повна залежність від Бога - гарантія нашої праведності – і про це забув фарисей.

Це була загальна характеристика нашого тексту, а зараз розглянемо три аспекти, у яких нам не можна помилятися, коли молимося, і у чому помилявся фарисей. У наших молитвах ми сповідаємо:

1. наше відношення й уяву про Бога;
2. наше уявлення про самого себе;
3. як ми цінуємо й ставимося до інших.

Щоб нам краще розуміти, у яких ми відносинах з Богом й як за допомогою цього ми можемо оцінювати себе й своїх ближніх, приведу маленький приклад. Припустимо, у вас є два сини. Одному 4 роки, другому - 4 місяці. Чотирірічна дитина вже

починає вам допомагати. І це добре. Але якщо після цього, він починає так звертатися до вас: „Я дякую тобі, тату, що я не такий, як цей чотиримісячний брат. Я можу тобі молоток принести, навіть ворота закрити. Я став твоїм гідним співробітником. Добре, що ти мій батько, тому що можу бути кращим, ніж мій брат”. А чотиримісячний, припустимо, так говорять: „Батьки мої, допоможіть мені, тому що тільки ви можете зберегти, захистити моє життя. Я безпомічний”. Із цих двох хлопчиків, хто правильно ставився до вас - батьків? Хто був правильно вихований? Чотирірічний

хлопчик дійсно приносить користь більше, ніж молодший, але він загордився, не розуміє своєї безпорадності, убогості й залежності, як і фарисей. Фарисей покланяється Богові, з Яким можна співпрацювати, бути з Ним в одній команді, в якій для митника немає місця.

Ця притча вчить нас, що основа наших правильних відносин з Богом не залежить від наших справ або від нашого морального стану, але від любові та благодаті Бога. Якби це було не так, нам не зрозумілі були б слова Ісуса, коли Він говорить фарисеям, що блудниці й митника, незважаючи на те, що в моральному відношенні їхнє поведіння негідне, - все-таки будуть в Царстві Божому попереду, хоча оцінки по моралі у фарисеїв були набагато вищі. Віра в Бога й сподівання на Його благодать зберігає нас від самозвеличчування.

Звичайно, після цього ми не повинні прийти до висновку, що віра й мораль являють собою дві різні речі. Блудниці й митники попадають у Царство Боже не для того, щоб залишатися блудницями й митниками. Ісус простив жінку, яка вчинила перелюб, і яка, на думку фарисеїв, повинна була бути побита камінням. Він відпускає її, але говорить: „Іди собі, але більше не гріши!” (Іван. 8:11).

Важливо усвідомити, щоб митники й блудниці не перетворилися у фарисеїв і не сказали б: „Я дякую Тобі, Боже, що я не такий, як цей фарисей, що не усвідомлює своїх гріхів і своєї безпорадності”, думаючи таким чином, що усвідомлення своєї безпорадності досить для правильних відносин з Богом. Сьогодні, на жаль, багато таких митників-фарисеїв, які усвідомлюють свою гріховність, але змінити своє життя не хочуть. Вони думають, що Богові досить того, що вони усвідомили свої гріхи, і Він розуміє, що жити по-іншому вони просто не можуть, а Він є любов і все

простить. Вони навіть пальцем не хочуть поворухнути, щоб змінити своє життя.

Для того, щоб наші молитви були бажаними Богові й у них ми виражали правильне уявлення про Бога, про себе й про ближніх, нам необхідно знати три речі: наше правильне положення перед Богом і перед ближнім, наші дійсні потреби й наші завдання.

Як ви думаєте, яке ж наше положення перед Богом? На думку фарисея, ми - співробітники. Знаючи Бога, ми вже можемо самостійно працювати з ним, виконувати Його вимоги. На думку митника, або якщо візьмемо думку людини, яку Ісус вважав самого великого людиною серед усіх (Матв.11:11) - Івана Хрестителя, - саме цей пророк говорив, що він не гідний бути навіть слугою (Матв.3:11), не говорячи вже про співробітника. Велика неповага до Бога із боку фарисея - таке звеличчування. Тільки той має право увійти в Царство Небесне, хто знає, що він не достойний цього.

Які ж наші дійсні потреби? Звичайно наші молитви, прохання показують, що для нас найважливіше. Для фарисея самим головним було висповідати свої достоїнства. Для митника найважливішим було в молитві одержати прощення гріхів і

примиритися з Богом. Чому це найважливіше для митника і для кожного широго християнина? Тому що, по-перше, це вирішує нашу долю - жити вічно або вмерти. По-друге, після одержання благодаті Бога нам стає ясно, як ми можемо бути в правильних відносинах з Отцем Небесним, як оцінювати себе, та ким є для нас люди, які оточують нас. Без благодаті ми самі себе робимо богом, вважаємо, що можемо судити живих і мертвих, як фарисей судив митника. Фарисей зробив велику помилку, яку й сьогодні багато новонавернених до Бога також роблять. Після навернення багато хто думає, що їм все можна, вони вже майже

безгрішні; і тоді починають безвідповідально ставитися до Бога й до ближніх, як розбещені діти. Цих людей попереджає Іван у своєму листі: „Коли ж кажемо, що не маємо гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди!” (Іван.1:8) Нам потрібно бути дуже обережними, щоб не обманювати самих себе. Звичайно, після покаяння, Бог прощає наші гріхи, але також ми повинні боротися з ними до кінця нашого життя. Ісус, даючи нам щоденне прощення, допомагає нам боротися з нашими гріхами кожен Божий день.

Зараз ми вже перейшли до третього аспекту нашого завдання. Я нагадую: для правильної молитви нам необхідно знати наше дійсне положення перед Богом, дійсні потреби й наше завдання. Отже, як було сказано вище, ми не стаємо суперменами, також безвідповідальними, але стаємо борцями проти гріхів не тільки своїх, але й інших людей. Що я маю на увазі? Після того, як ми примиримося з Богом й одержуємо порятунок в Ісусі Христі, наше завдання - не засуджувати гріхи інших людей, як зробив фарисей, але працювати над їхнім спасінням, особливо коли прийдуть до церкви такі, як цей митник або кривдник, грабіжник, чи перелюбник. Наше завдання, щоб вони повірили в Бога й одержали прощення, і таким чином, щоб Бог змінив їхнє життя. Ісус Христос помер за таких людей також. Наше завдання від Господа - свідчити їм про спасіння словами та ділами, а не засуджувати. Якцо нас Господь безпричинно прийняв, не за нашими достоїнствами, так і ми повинні приймати інших з тою метою, щоб разом наблизитися, служити прославити й любити Бога, Який нас перший полюбив без жодної причини. Амінь.

Християнське служіння в спорті - є покликання часу

Церква і спорт, Церква і сучасна музика, Церква і патріотичне виховання. Ці питання часто стають предметом суперечок в Христовій Церкві, непорозумінням між тими, хто вимагає чіткого розмежування і відділення світського життя від життя християнського. Наша розмова сьогодні є з тією людиною, яка будучи покликаною проповідувати Слово Господнє, поєднала християнське служіння зі спортом. Наш співрозмовник молодий пастор громади Української Євангельсько-Реформованої Церкви в с. Степань, Рівненської області, Пилипенко Василь.

Кореспондент: *Перш за все від імені редакції газети „Євангельська правда” і особисто від себе дозволяйте поздоровити вас і вашу дружину з радісною подією в вашому житті, народженням донечки.*

Пилипенко В. Щиро дякую.

Кор. *Ви перші започаткували в Українській Євангельсько-Реформованій Церкві пасторський метод християнського служіння з молоддю, яке поєднує заняття зі спорту і вивчення Біблії, християнської етики, тобто поєднали святую справу, яку веде Христова Церква - це проповідь Слова Божого, Прославлення Святого Імені Господа нашого Ісуса Христа з заняттям зі спорту, зокрема грою в футбол. Розкажіть, як виникла така ідея, як реалізується вона на практиці, як поєднується духовне з світським?*

Пилипенко В. Ідея поєднати християнське служіння з суспільною діяльністю не нова в ЧЕРЦ. Якщо ми перегорнемо минулі сторінки історії нашої Церкви, то побачимо, що ще в 30-х роках минулого століття активна молодь ЧЕРЦ, серед яких були Т. Довгалак, Т. Семенюк, В. Боровський, були активними членами спортивного і патріотичного молодіжного руху - Пласт, який був організований і діяв при ЧЕРЦ. Також і в с. Степань діяльність ЧЕРЦ тісно поєднувалась з Просвітою, патріотичним вихованням дітей, молоді. Я особисто дивлюся на таке поєднання Церкви і суспільної діяльності, в даному випадку спортивної діяльності, як засід, через який ми несемо Слово Боже до людей. Звичайно не через спортивні ігри чи фізичні вправи, але властиво, через контакт з людьми, через своєрідні методи комунікації.

Кор. *Часто за кордоном, лідери громад різних християнських деномінацій разом зі своїми членами громади, парафіянами, прихожанами організовують різні спортивні змагання, а інколи самі приймають у них участь. Це пояснюється тим, що Церква має бути живою, не відстає від життя. Невіруючі люди це пояснюють не чим іншим, як спробою духовних лідерів втримати людей, зокрема молодь, в громадах. Якщо ми поглянемо на Україну, на діяльність традиційних християнських Церков, то подібні методи комунікацій не використовуються. Звичайно, наш народ в свій час жив не в найкращих умовах для духовного розвитку, де діяльність Церкви була обмеженою, та і важко уявити собі духовного наставника в довгій рясі, з борідкою і косичкою, який разом зі своїми прихожанами ганяє м'яча на спортмайданчику. Чи ті методи служіння, які часто використовують лідери євангельських Церков, зокрема ви, не є копіюванням чогось чужого, наслідуванням моді?*

Пилипенко В. В нашому народі часто люблять ставити штампи. Якщо це духовно служитель то він тільки має відповідати тому образу, який ви змалювали в своєму запитанні. Тобто своєрідна одежа, зовнішній вигляд, аскетичний спосіб життя, який відрізняє їх від членів громади. Але поглянемо на образ нашого Спасителя Ісуса Христа, Він заходив у дім митника, спілкувався з грішниками і блудницями. Цей образ служителя часто драгував фарисей. В Христі ми бачимо єдність духовних наставників і членів громади. Духовно служителі, пастори сучасного світу повинні бути зі своїм народом. Збагачувати духовно одні одних.

Кор. *Звичайно, спортивні вправи корисні для здоров'я і фізичного розвитку людини, але коли ми поглянемо, наприклад, на футбольну команду в якій проводиться християнська місія, і ця команда в недільний день, день прославлення Теорця, на футбольному полі прикладає чималі фізичні затрати сил для того, щоб показати людям свою видовищність, чи не зневажає вона цим самим Заповідь Божу - пам'ятати день сьомий щоб святити його... ?*

Пилипенко В. Спорт і місія не ставить перед собою завдання підготувати футбольну, чи ще якусь там команду, яка буде здобувати призи. Чим важлива співпраця місії з спортивною командою, в даному випадку футбольною командою, так це те, що футбол - колективна гра. В колективі дитина зростає і виховується. Тому важливо, щоб саме на християнських цінностях виховувалися діти. В групі дітей, з якою працюю я, не припустимо щоб було почуто вживання нецензурних слів, чи якась непристойна поведінка. Більше того, чимало дітей, які задіяні в спорті -

місії стали активними учасниками молодіжного служіння в громаді ЧЕРЦ с. Степань. Багато з них приймають участь в молодіжних християнських таборах. Особисто я думаю що, чи це спорт-місія, чи вивчення англійської мови, чи якісь інші гуртки під проводом Церкви, це лише засоби, через які дітям доноситься Слово Господнє, подається навчання і виховання на християнських основах. Батьки цих дітей раді за них і схвалюють нашу діяльність. Про дітей, які задіяні в спорт-місії, позитивно відзвукуються, як в школі, так і в селі, де вони проживають.

Кор. *Як проходять заняття в спорт-місії?*

Пилипенко В. Заняття проходять два рази на тиждень. Євангелізаційні заняття проводяться окремо від фізичних вправ. Вивчаємо катехізис, читаємо Слово Боже і розмірковуємо над ним. Якщо хтось з учасників команди захворів, чи отримав в грі, на тренуванні ушкодження, то ми спільно молимося за одужання. Хто бажає більш поглиблено вивчати Біблію, той відвідує молодіжне служіння в Церкві.

Кор. *Як сприймають спортивну місію представники інших християнських деномінацій, яких в с. Степань є чимало?*

Пилипенко В. Нашу діяльність сприймають нормально. Раніше, правда, були випадки, коли батьки, які ходять в Православну Церкву, не допускали своїх дітей до спортивної місії. Але через якийсь час, спостерігаючи якого духовного розвитку досягали їхні однолітки, з якими ми несли служіння, почали змінювати свою думку і дозволяти своїм дітям приходити і бути задіяними в спортивній місії. Так що, на даний час, є абсолютне порозуміння з батьками. Також, від лідерів інших християнських громад дорікань чи якихось недоречних зауважень не було.

Кор. *Які б ви дали рекомендації, поради тим християнським лідерам, які ведуть, чи збираються нести служіння в спортивній місії?*

Пилипенко В. По-перше, її постійність. Постійність, як крок до цілі. Як в спорт-місії, так і в особистому характері. Діти і люди будуть довіряти вам, коли побачать, що у вас є ціль. По-друге, духовно служитель, який веде спортивну місію повинен ще і любити той вид спорту, з яким він пов'язав своє християнське служіння. По-третє, потрібно усвідомити, що спорт-місія не ставить перед собою завдання здобути призи в царині спорту, а через своєрідні методи комунікації проповідувати Слово Боже, прославляти святе Ім'я нашого Господа Ісуса Христа!

(Розмову провів кореспондент газети „Євангельська правда” пастор ЧЕРЦ Ванат Я.)

Що таке християнський табір?

Мурза В.В.

Для багатьох протестантських церков християнський табір є закінченням тієї роботи, яку вели вчителі Недільних шкіл з дітьми. Табір є завершенням, кульмінацією того всього, що вчили. Діти

вже приїжджають зі своїми сценками, вивченими віршами, піснями, вивченою програмою і в таборі вони лише закріплюють її. Керівники закликають дітей до покаяння. Після табору знову все починається з початку.

Ситуація ж у нашій церкві якось історично склалась зовсім інша. Для нас табір є не закінченням, а навпаки – початком. Чому початком? Знову ж таки, історично так склалося, що Недільні школи формувалися саме завдяки дітям, які відпочивали в таборі, і які опісля мали бажання відвідувати церкву. Для нас табір був і залишається початком. Саме там ми вивчаємо нові пісні, нові ігри, можливо саме на вечірніх евангелізаціях хтось із дітей вперше слухає справжню проповідь. Багато хто з дітей отримавши таке духовне піднесення саме в таборі тримає його в своєму серці на довгі дні. Саме з табору більше запам'ятовується уроків, проповідей, пісень, нових знайомств.

Для дітей це початок, початок чогось нового у їх житті, новий поштовх у їхніх відвідинах церкви; для декого, новий поштовх у їх служіння для Господа, нове життя в Ісусі Христі. І ми раді, що у нас є такі табори, де ми можемо розповісти дітям про Спасителя нашого Ісуса Христа, де можемо ділитися своєю вірою один з одним, і де можна знайти хороших друзів на довгі роки.

Як керівник табору, можу розповісти багато, але нехай краще діти діляться тими новинами та враженнями, які вони пережили.

Попель Іванка м.Рівне

Цього літа я знову побувала в літньому християнському таборі, який проводився недалеко від міста Очаків, Миколаївської області. Наш будинок знаходився на самому березі моря. Кожного вечора та ночі ми чули чарівний прибій хвиль та спостерігали місячні доріжки і яскраві тіхі світлани. А вдень дивилися на великих гарних чайок, які надвечір ходили берегом моря. В наших ранкових молитвах ми були вдячні Богові за таку чудову красу, що Він створив для нас.

В таборі мені сподобалися не тільки море та відпочинок біля нього, але й лекції, евангелізації та день прославлення Господа Ісуса Христа. На ранкових заняттях ми більше дізнавалися, як Господь вів і піклувався про ізраїльський народ, його історію від виходу з єгипетського рабства до здобуття обіцяного краю. Після обіду у нас проводилися уроки по групах, де ми розглядали більш детально ці біблійні уроки. На вечірніх евангелізаціях ми слухали проповіді наших пасторів. Кожного дня ми вивчали багато нових християнських пісень під керівництвом брата з Рівненської громади УЄРЦ Стасюка Ю.

Неділя була особливим днем прославлення Господа Ісуса Христа. Вранці у нас відбулася ранкова служба, а далі, протягом усього дня, ми прославляли Його своїми вчинками, увечері співали християнські пісні та обмінювалися враженнями.

Під час нашого відпочинку у нас відбулося дуже багато цікавих ігор, конкурсів та змагань, таких як "КВК", "Медовий місяць", "Вгадай мелодію", "Що? Де? Коли?". Також проводився конкурс малюнків на Біблійну тематику. Найкращі з них відмітило компетентне журі.

Я вважаю, що такі християнські табори дуже корисні для нашого духовного збагачення, зростання у пізнанні та вірі в Ісуса Христа, і також сприяють згуртуванню молоді з різних громад УЄРЦ.

Капіца Женья м.Свалява

В цьому християнському таборі я перебував вже вдруге. Чорне море, сонце, ігри і гарний відпочинок – все це сприяло кращому пізнанню нашого Господа – Ісуса Христа. Вагому частину в цьому таборі займали біблійні уроки і евангелізації, які проводили пастори і проповідники. Саме на них ми обговорювали питання, які нас цікавили, і які є актуальними в наш час, а головне, як до цього відноситься Слово Боже – Біблія.

Мені дуже сподобалося, що всі були як одне ціле, як одна громада, яка прославляла нашого Спасителя. Відчувалося, що рука Господня перебувала поруч з нами і допомагала нам в усьому.

На евангелізаціях ми вивчали багато нових пісень, якими прославляли нашого Господа. Головною темою цього табору була тема про ізраїльський народ – народ, який був обраний Богом, для його прославлення. Ми пізнавали про велич Господа, про ті чудеса, які Він робив, для того, щоб люди ввірували в Нього. Мене найбільш вразило те, що люди були наче „сліпі” і їхня гордість і велич не дозволяла їм підкоритися їхньому Спасителю. Саме на своєму народові Бог хоче показати, що люди мають бути сіллю для землі і світлом для світу, яке має завжди горіти і не згасати. Ми повинні виконувати всі заповіді, які залишив нам Ісус. Ми завжди маємо слухатися Христа, бо ціна за непослух дуже велика, як це було на прикладі з містом Єрихон. Багато тем було розглянуто і багато над чим є сенс задуматися. Але я точно знаю, що Господь є з кожним з нас і Він нікого не залишить. Головне – вірити в Нього, а віра приходить тільки через слухання Слова Божого.

Я дуже вдячний всім організаторам цього табору, тому що людина має збагачуватися не тільки фізично, а й духовно, а з їхньої сторони вони зробили все, що від них залежало і дай Бог, щоб те насіння, яке вони посіяли у серця багатьох дітей проросло і дало гарний урожай на все їх життя.

Ніколаєв Андрій, м. Київ

В цьому християнському таборі я був вперше. Слава Господу весь час у таборі була хороша погода і тільки в день від'їзду погода погіршилася. У таборі ми чудово відпочили: купалися у морі, загоряли на пляжі, грали у волейбол і настільний теніс.

Найважливішою частиною табору були біблійні уроки, заняття по групах, євангелізації. Серед проповідей найбільше запам'яталися: - про щастя, любов, свободу і Закон, про які читав місіонер Шандор; - про світло і сінь - пастора Василя; - про те, що любов до ближнього це самопожертва - пастора Ярослава.

Також ми вивчали і співали нові пісні під керівництвом Стасюка Юрія. Мені дуже сподобалось, як дівчата із Сваляви (під гітару у виконанні Мурзи Еріки) співали пісню "Молись тоді, коли ослабне віра". Також сподобались пісні Едуарда Шевчука.

Запам'яталося свідчення сестри Катерини з Таврійського, яка говорила про те, що істинні християни повинні завжди говорити правду, а таких людей як правило не люблять. Я зрозумів, що істинний християнин повинен любити Бога та своїх ближніх, а також говорити правду. Але більшість людей не люблять тих хто говорить правду, виходить що треба любити тих хто тебе не любить - тут є над чим подумати...

Дякую Господу за всіх наставників, які змогли організувати цей табір.

Пісні з табору

Будь сонечком ясним в холодному світі,
Де часто доводиться людям страждати.
Старайся любов'ю своєю зігріти,
Усіх, кого будеш в житті зустрічати.

Багато є горя кругом, подивися,
І часом наш ближній сумує і брат.

У важку хвилину для нього з'явися,
Щоб слово потіхи з любов'ю сказати.

Нелегка буває терниста дорога,
І серденько, може, схолоне твоє,
Тоді ти в молитві звернися до Бога.
І Сонце Христове зігріє тебе.

Ти—мій Бог, і я Тебе славлю.
Ти—Господь, достойний поклоніння.
Звеличений серед народу,
Що пізнав Твоє спасіння.

Приспів:

Ісус, Ти—наш Господь.

Ти—Добрий є до нас,

Ми поклоняємось Тобі.

Ти є світло, без Тебе дуже важко.

Ти є втіха, давно очікувана.

Прийдеш за нами, введеш у славу,

І зустріч ця така довгождана.

"Отче Наш" – чи думаємо, що говоримо?

Мурза В.В.

Ми продовжимо з вами глибше думати над молитвою „Отче Наш” і перейдемо до наступного прохання, яке ми говоримо: хліб наш щоденний дай нам сьогодні.

Починаючи з вивчення цього прохання ми переходимо до другої частини молитви „Отче Наш”. Спочатку йшлося про наше відношення до Бога, про Його прославлення, тепер ми будемо мати справу з нашими потребами, які ми підносимо до Господа.

Переходячи до другої частини, ми зустрічаємо щось таке, що може здивувати нас – перше наше прохання, яке ми приносимо до Господа є про хліб. Ми не очікували цього. Можна було припустити, що Ісус перш за все буде вчити Своїх учнів просити Бога про духовні потреби, а вже потім про фізичні. Порядком мав би бути таким: спочатку спокуси, потім прощення, і вже потім про хліб. Але у молитві бачимо, що це не так. Прохання про хліб стоїть на першому і самому головному місці.

Чому? Ми не можемо казати з впевненістю, але очевидно, що Господь хоче показати нам, що все в нашому житті є під провидінням нашого Небесного Отця. Все в житті належить Йому і має бути підпорядковане Йому. Писання також ніде не учить нас, що дух, чи душа є більш важливіші за тіло. Для Бога цінні обидва, і Він викупив обидва.

В цьому проханні кожне слово має свою вагу і несе певний вігтінок. Починається прохання зі слова „дай”. Це слово показує, що людина знаходиться в залежній позиції. Коли ви говорите комусь іншому „дай”, або „дай мені”, ви виражаєте той факт, що хтось має те, що ви бажали б мати. Однак, щоб отримати це, вам потрібно попросити.

Це прохання говорить нам, що ми є в залежності від Бога. Чи усвідомлюєте ви це вповні? Коли ви говорите „дай мені”, це означає, що цим самим ви визнаєте, що не ви самі заробили певні кошти на прожиття, а це Господь дав вам сили, можливостей і ще багато чого іншого, щоб ви могли заробити ці гроші на прожиття. У нас багато хто говорить, що коли людина сама собі не допоможе, то і Бог їй не допоможе. Саме такі люди надіються не на Бога, не на Його допомогу, а на свої сили, свої можливості. Проте, коли людина говорить цю молитву, вона визнає, що без Бога вона нічого не може мати сама по собі.

А кого ще можна просити, як не Господа? Саме Він є джерелом всіх речей (Буття 41:25-36; Псалом 147:7-9). Він є люблячим батьком, для тих, хто належить Йому. На прикладах з ізраїльським народом, та і на власних прикладах також, ми бачимо, що коли ми просимо Господа – ми отримуємо від Нього. Вірші з Писання (Матв.6:25-33; 15:32) знову і знову нагадують нам слова нашого Спасителя про милість і великодушність Отця Небесного.

Коли в молитві ми говоримо слово „наш”(хліб наш щоденний), ми визнаємо, що ми є частиною більшої групи людей. Коли б ви зверталися до Бога тільки про себе, ви сказали б: „дай мені”, але натомість Господь навчає, щоб ми молилися не тільки за себе, але і за потреби інших. Молитва „Отче Наш” дійсно є проти егоїзму та індивідуалізму. Це нагадує нам не тільки просити Бога, щоб Бог дав нам, але щоб і ми могли давати іншим, особливо через пожертвування для нужденних.

(продовження на ст..8)

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Історія одного Біблійного вірша

Зима. Холодна ніч затягла вулиці міста Дубіна. Співані прохажі спішили до теплич і привітливих осель, щоб у теплі забути свої турботи і холод зими. Тільки одна тінь, обгорнута у пошарпану одяг, припершись до холодної стіни, стояла непорушно. Був це убогий ірландський хлопчина, безпритульний без рідні та друзів.

Життя його кинуло на зіл стіжки товариство, в якому він зростає. Були зморі. Якраз тієї ночі вони запланували крадіжку і йому наказали чекати на них на цьому місці. Довго стояв він тріпотучись. Холод і голод сковували дрімотою його тіло, він вже готовий був заснути, коли на своїх плечі відчув якийсь дивний тягар.

Розплющивши сонні очі, його осягнув жах. — Перед ним стояла висока постать незнайомого чоловіка. Через темноту він не міг розібрати хто це, тільки відчував, що страх пробігає мурашками по шкірі, а в думках є тільки одне поняття. — Візанція!.

Але, як на диво, він чує теплий і привітний голос незнайомця.

— Хлопче, що ти тут робиш у цю пізню пору? Йди до дому.

— У мене немає дому, немає де спати.

— Це дуже погано коли так. А чи пішов би, якщо я тобі запропонував місце на ніч?

— Певно, що пішов би — різко відповів хлопчина. Його почала драгувати самопевність незнайомця, — він відчував у його голосі ніби насмішку над собою безпритульним, по крайній мірі йому так здалося.

Але незнайомець не звертав уваги на різкість його відповіді і так же привітливо продовжував:

— Послухай, коли так, то будь-ласка йди на такуто вулицю, в дом під номером 45 знайдеш для себе тепле ліжко.

Хлопчина не дожидавшись дальших пояснень кинувся було бігти в напрямку вказаної вулиці, але незнайомий окликнув його.

— Зажди! — Тебе ж там без перепустки не впустять. Йди сюди, я дам тобі записку. А читати вмієш?

— Ні, пане, — нетерпеливо відповів хлопчина тріпотучись від холоду.

Тоді запам'ятай собі, коли тебе спитають про перепустку, скажеш Івана 316. Тільки не забудь — Івана 316. (Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне) бо це одне тобі допоможе.

— Ні, незабуду, — крикнув на бігу хлопчина і поспішив на вказану адресу, повторюючи дивні для нього слова: „Івана 316“.

Прибігши до будинку, на якому виділявся потрібний номер, хлопчик написав на завінок.

Почулися кроки і охриплий голос ізза брами спитав:

— Хто там?

— Пане, я Івана 316.

Брама відчинилася і хлопчик увійшов, заходом його відвели до чистої й теплої кімнати, де за секунду вже був у ліжку, під чистим покривалом, яким доі не приходилось йому користуватись. Засинаючи, думав про щасливе ім'я Івана і цифри 316.

Настав ранок. Його збудили, накормили гарним молоком і смачним хлібом і він вимушений був йти, адже це був гім, де приймали тільки на ніч. Куди ж йому йти? — Не було перед ним ні мети, ні потреби. А, щоб не мерзнути, ходив з вулиці на вулицю, сядучись на всі сторони, щоб не зустрітись зі своїми вчорашніми товаришами, котрих, як це він відчував, безповоротно покинув. Думки його були заняті дивом минулої ночі та словами „Івана 316“. Коли він так задумавшись блукав по вулицях, сталося з ним нещастя на дорозі його збив автомобіль.

Збіглися люди, положили непритомного на носі і завезли до лікарні. Коли принесли його туди, він почав приходити до тями. Як заведено у всіх лікарнях м. Дубіна, крім правниці хворого та його адреси записують також і віросповідання. Спитали і його. Але на це хлопчик відповів: „Вчора був я ще католик, а нині я Івана 316“. Така дивна відповідь викликала у всіх широкі сміх.

Коли обмили й перев'язали його рани, меді положили до ліжка. Через деякий час хлопчик заснув, але внаслідок болю почав марити у сні і час від часу викикував слова: „Івана 316, це мало мені допомогти й допомогло.“

Крик хворого збудив інших, які зі здивуванням прислухалися до його дивних слів. Зацікавило всіх, чому це він повторяє ці слова і що вони означають. Знайшовся Новий Завіт, віднашли загаданий текст і один за одним стали читати святі слова: „Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне“.

Коли вранці хлопчик прокинувся, першим що він почув, це питання свого сусіда по кімнаті „Івана 316, як тобі сьогодні?“

— Звідки знаєш моє ім'я — спитав здивований хлопчина.

— Знаю. Ти ж не перестаєш кричати — Івана 316. А ти знаєш звідки ці слова? Це з Біблії.

— Біблія — що це таке? — здивовано запитав хлопчина. Він ще ніколи не чув про цю книгу, про це Слово Боже для людини.

— Почитай її мені, прохав він свого сусіда. І коли стали доходити до його ушей божественні слова Святого Письма, він захоплений глибиною їх змісту кликнув:

— Це гарне, це все про любов, не як гім на одну ніч, але назавжди.

У скорому часі хлопець вивчив цей вірш напам'ять і зрозумів його значення. Радість його була велика, бо був це новий чоловік, котрий помер у своїм старім гріховнім житті, але воскрес у Христі.

Через певний час хлопець видужав і виїшов з лікарні. Ще довгий час „Івана 316“ був його єдиним віршем. Господь благословив його простодушну віру і послав йому багато широкіх приятелів, які допомогли йому стати іншою людиною, закінчити школу.

Нині він є рівним й щирим працівником на ниві Божій.

Драбина в небо.

Буття 28 розд.

Додай чи відними по порядку кількість букв в алфавіті, написаних під кожною рисою.

А Б В Г Г Д Е Є Ж З И І Й К Л М Н О П Р С Т У Ф Х Ц Ч Ш Щ Ъ Ю Я

Яків відправився в $\frac{e-2}{a+2} \frac{m+2}{x-3} \frac{y-3}{t-4} \frac{p-1}{o-2} \frac{v+1}{z+1} \frac{x-2}{d-3} \frac{p+2}{щ+3}$, щоб

побачити родичів. Він $\frac{a+2}{o-4} \frac{x-3}{b-1} \frac{y-3}{o-2} \frac{p-1}{z+2} \frac{m+2}{l+2} \frac{y-2}{a-2}$. Тієї ж ночі Яків

і приліг на землю. Замість подушки Яків поклав собі

під голову $\frac{o-4}{m+5} \frac{b-1}{c-3} \frac{y-3}{m+1}$. Він побачив сходи,

що ведуть на небо, на яких стояв $\frac{d-4}{m+2} \frac{y-2}{d-2} 3$

$\frac{b-1}{j-5} \frac{p-2}{c-3} \frac{a+3}{p+2} \frac{r+3}{m+3} \frac{n-2}{p-1} \frac{v-2}{v+3} \frac{p-3}{y-2} \frac{j+2}{a-2}$.

говорив з ним і

його, $\frac{n+2}{l+3} \frac{a+1}{n-2} \frac{b-1}{a+3} \frac{c-3}{p+2} \frac{n-2}{c-3} \frac{e-4}{z+1} \frac{d-3}{d-3}$

обіцяючи бути завжди поруч. Коли Яків прокинувся,

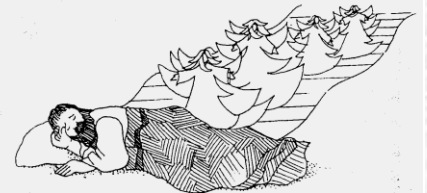
він зробив з каменю пам'ятник, вилив на нього

і дав $\frac{k+4}{n+1} \frac{y+2}{v-1} \frac{j+2}{z+2} \frac{d-3}{f-2} \frac{t+1}{m+1} \frac{p-2}{j+2} \frac{c-1}{щ+2}$ Богу. Яків назвав

це місце Бет-Ел,

що значить

« $\frac{e-2}{m+2} \frac{j+3}{i-2} \frac{p-3}{y-3} \frac{i+3}{i+3}$ ».

Не буду просити ні грошей, ні скарбів

і навіть не буду просити за життя.

А буду просити Єдиного Бога,

Щоб дав мені вічне у раю життя.

Красою земною я, Боже, радю

Це все, що Ти, Боже, створив.

Я буду виконувати всі заповіді.

Щоб Ти мені, Боже, гріхи всі прости.

Молюся до Тебе, Єдиний наш Боже,

і Тебе, я błагаю, щоб гріх мій прости.

і каюсь, і плачу, і Боже, błагаю,

Щоб в раю мене Ти зустрів!

Овчарик Марія м.Рівне

НОВИНИ СВІТУ одним рядком

За 2003 рік 137 національних Біблійних товариств поширили 431 млн. екземплярів Біблії, Нового Завіту й інших біблійних текстів.

У раді регіонів Росії набувають чинності законодавчі обмеження на діяльність закордонних місіонерів, повідомляє агентство Forum18.org.

Сенсаційну знахідку, що підтверджує історичну реальність Івана Хрестителя, зробив 45-літній британський археолог Шимон Гідсон. На захід від Єрусалима в містечку Ейн Керем він виявив печеру з незвичайно великою купіллю.

Не так давно "Союзмультфільм" із благословення головного рабина Росії Берла Лазаря створив мультфільм "Шма, Ізраель" ("Слухай, Ізраїль") – про вразливого єврейського хлопчика, що, молячись, уявляє собі картини з історії єврейського народу.

Російська Православна Церква виключає можливість перекладу богослужіння зі старослов'янського на сучасну російську мову. "Богослужіння неможливо перекласти на сучасну російську мову, тому що воно не буде духовно значимим. Богослужіння повинне бути піднесеним", – заявив голова Відділу зовнішніх церковних зв'язків Московського Патріархату.

Італійська Інтернет-компанія збирається виставити на аукціон фотографію Папи Римського Іоанна Павла II, на якій він зображений з висунутим язиком. Початкова ціна фото – 1 млн. євро. Фотографія величиною 20х30 см. була зроблена в 80-і роки. Під час фотосесії Папі стало нудно, тому він почав показувати карикатури й висунув язик.

Більшість росіян (69%) виступають проти об'єднання католицької й православної церков. Більше 60% опитаних росіян відносять себе до православних християн, тим не менше поняття церкви вони сприймають абстрактно й регулярно храм відвідують не більше 10% респондентів.

Відомий нігерійський футболіст Тарібо Чест, яким ще навесні цікавився московський "Спартак", схоже, вирішив закінчити свою ігрову кар'єру. Принаймні, як повідомляє "Радянський спорт" Тарібо став пастором у невеликій церкві в Мілані.

Проповідь пастора Дерек Раства в лютеранській церкві "Осанна" у місті Лейквилл мала несподіваний ефект – багато парафіян, почувши її, принесли в церкву речі, які вони раніше в когось украли. Проповідь була про заповідь „не кради“.

Понад 90% греко-католиків України підтримують звернення Синоду єпископів УГКЦ й 150 депутатів Верховної Ради до Папи Римського про надання УГКЦ статусу патріархату.

У всіх школах Тернополя з нового навчального року буде уведений курс „Основи християнської моралі“. Таке рішення прийняв начальник міського управління освіти Зіновій Лучук.

При Інституті мистецтв Національного Педагогічного Університету імені М.П. Драгоманова відкривається Регентський відділ, який готуватиме фахівців за спеціалізацією "хормейстер, регент, фахівець з церковного співу".

Півтори тисячі чоловік зібралися разом, щоб молитися за майбутнє українського народу, напередодні президентських виборів. У молитві беруть участь служителі із всіх куточків України, гості зі США, Німеччини, Індії, Фінляндії, Голландії, Бельгії, Болгарії, Польщі, Чехії, Норвегії, Росії, Білорусії й Казахстану. Віруючі не залишилися осторонь від події, які відбуваються в країні. Протягом п'яти днів вони будуть поститися й просити Бога про стабільність і процвітання для України і її народу.

Мироточива скульптура Марії в Австралії виявилась обманом. По невідомим причинам скульптура почала мироточити. Подивитися це диво приїжджали велика кількість людей. Цей феномен одержав настільки широкий резонанс, що церковне керівництво вирішило створити спеціальну комісію для його ретельного вивчення. Але чуда не відбулося. На підставі досліджень зроблене однозначний висновок, що "святі сльози" являли собою суміш ароматичних масел, доступних у будь-якій аптеці.

НОВИНИ УЄРЦІ КИЇВ

Громада зростає по милості Божій, три душі, які вже тривалий час відвідували богослужіння, виявили бажання стати членами громади і зараз проходять курс катехізису. Незабаром, після літніх канікул, розпочнуться заняття у дитячій Негільній школі, наші вчителі збираються, моляться і планують майбутню роботу. Проводяться богослужіння, а також біблійні уроки. Шомісяця громада збирається для християнського спілкування і спільної вечері, це вже стало доброю традицією нашої Церкви. У жовтні плануємо розпочати новий відео курс для сімейних пар, молимося і бажаємо провести це, як евангелізаційну акцію. Кожного четверга члени громади збираються для спільної молитви. Якщо у вас, дорогі брати і сестри виникли молитовні потреби, ми бажаво підтримати вас у молитві. Будь ласка телефонуйте (044) 265-46-20, (044) 544-77-11 у будь-який зручний для вас час.

СТЕПАНЬ

22 серпня був проведений евангелізаційний концерт в БК "Мрія" Степань. Виступали брати Шевчук Едуард, Волошин Микола та Волошина Світлана, які співали християнських пісень. Концерт мав назву "Україна для Христа" і був присвячений Дню Незалежності. 29 серпня громада мала спеціальне служіння для дітей. Відбувся невеличкий концерт. Церква організувала для дітей Негільної школи екскурсію у Рівненський зоопарк. Наша молодь допомагає дітям сиротам та дітям з багатодітних сімей з шкільнтернату в с. Чудель (Сарненського району). Ми складаємо для цих дітей тлумбочки. В цьому проєкті ми співпрацюємо з Вільною методистською Церквою мРівна.

РІВНЕ

Громада живе своїм церковним життям. Проводяться богослужіння 7-8 вересня Церковна Рада буде приймати Синод Української Евангелісько-Реформованої церкви, де будуть прийматися важливі і переломні рішення. Просимо вашої молитви за мудрість у цьому.

СВАЛІЯВА

Нещодавно було закінчено реконструкцію парафіяльного будинку, де буде жити пастор, а також будуть проводитися біблійні уроки з молоддю, та інші заходи. Після табору діти мали змогу провести День прославлення, де співали пісні, вивчені у таборі. З вересня маємо намір з новими зусиллями продовжити роботу з дітьми у Негільній школі, молодіжному служінні, футбольній міді, уроками у школі. Будемо розпочинати уроки по вивченню катехізису з молодими людьми. Готуємося до вінчання двох молодих пар, проводимо з ними уроки.

ТАВРІЙСЬКЕ, РІДНА УКРАЇНКА

Громади функціонують на славу Божу, як завжди, проводяться богослужіння та уроки з дітьми в Негільній школі та молодіжні заняття. Багатьом дітям сподобався табір, у якому вони були перший раз, і надалі вони мають намір відвідувати церкву. У Рівній Україні завершено ремонт кімнати для Негільної школи, тому з вересня там будуть проводитися біблійні заняття, а також уроки інформатики. У планах є евангелізація серед жителів села.

„Евангельська Правда“ вітає:

– сім'ю Пилипенка Василя та Олени з народженням дочки Каті.

– Бобаль Василя та Годор Габрієлу з одруженням.

Божих вам благословень!!!

(Продовження. Початок на ст. 5)

Наступне важливі слова у молитві є „щоденний”, „сьогодні”. Ці слова підкреслюють, що ми просимо у Господа на наші сьогоднішні потреби, а не на майбутнє. Проте ми маємо довіряти Господу, що Він не залишить нас і в майбутньому також. Скажімо, на прикладі з манною небесною, Господь показав ізраїльському народу, що Він може забезпечити його на кожен день його перебування в пустелі, і кожного дня Він посилав нову манну. Люди повинні були збирати тільки на сьогодні. З іншого боку, вони були впевнені в тому, що і завтра Господь їм допоможе.

Дещо подібне, той самий настрій був і в Агура: „убозтва й багатства мені не давай! Годуй мене хлібом, для мене призначеним” (Притчі 30:8). Агур просив від Господа лише те, що для нього призначене, не більше, і не менше. Чому? Як він сам каже: „щоб я не переситився та й не відкрісся, і не сказав: Хто Господь? і щоб я не збіднів і не крав, і не зневажив Ім'я мого Бога” (30:9). Маючи багато, людина може загордитися; маючи мало, веде до невдоволення. Тому наше прохання до Бога, дати нам той хліб наш щоденний, який є нам необхідний для наших потреб.

І останнє слово, яке ми будемо розбирати, хоча воно стоїть першим, - це слово „хліб”. Звичайно це слово означає не тільки хліб. Наш Господь хотів використати одне єдине слово, яке могло б означати всі наші тілесні потреби. Ми самі розуміємо, що саме хліб може символізувати все те, що необхідно для нашого тіла. Це слово може означати не тільки їжу, але також одяг, здоров'я, і таке інше. Все, що нам необхідно для нашого щоденного життя.

Чи задумувались ви коли-небудь самі над тими словами у молитві „Отче Наш”, коли ви просите про хліб щоденний? Чи розумієте ви скільки багато значень вклав у ці слова Господь, і на скільки важливо думати, про що ми говоримо, і справді вірити у те, чого ми просимо.

Запитання, які стоять нижче, допоможуть вам самостійно подумати над цим проханням у молитві „Отче Наш”.

Запитання:

1. Що є основою цього прохання?
2. Чому це прохання навчас нас молитися про „наш” хліб, а не про „мій” хліб?
3. Яке відношення має це прохання до 8 Заповіді?
4. Яке відношення має це прохання до нашої щоденної праці?
5. Якщо ми заробили наші гроші нашою працею, то чому ми повинні просити Бога про хліб? (Пс. 126:1)
6. Як сатана пробував спокусити Ісуса? (Мтв.4:3) Яка була відповідь Христовою? (4) Що це значить і як ми маємо реагувати на спокуси?
7. Як це прохання відводить нас від матеріалістичного відношення?
8. Христос назвав Себе „Хлібом життя” (Ів.6:35), що це означає?
9. Чи є якесь відношення цього прохання до пожертвувань в церкві? (Дії 4:32-37, 2Кор. 8:9) Яку задачу має Церква відносно бідних?
10. Яке відношення до цього має служба присвячена подяці за врожай?
11. Які є кордони у ваших щоденних потребах? – скільки штанив чи сорочок вам необхідно? - Скільки пар взуття вам необхідно? - Яка ваша потреба є у автомобілі? - Який магнітофон для вас є необхідним? ... - Ви маєте більше чим вам потрібно, чи менше? - Яка ваша повинна бути реакція?
12. Даниїла 4:25-34. Що сказав був цар Навуходоносор? (27) Яка була відповідь Божа? (28-30) Який урок з цього взяв для себе цар? (31-32) Як Господь поштував відносини зізнання і розкаяння царевого? (33) Який висновок ми можемо взяти з цього епізоду?

РОЗПОРЯДОК СЛУЖІБ

Церкви з Реформованим віровченням можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: Неділя о 10 год. вул. Пересопницька 200 телефон - 22-67-77	Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Ломоносова 14 телефон 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя о 10 год. вул. Олени Теліги 27 телефон - 4 - 11 - 77	Богослужіння: Неділя о 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 264 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя 14 год. медичний пункт тел. - 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя 10 год. вул. Лісна тел. 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Берегові, Вишкові, Мукачеві та Перечині
СВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 234-07-94 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35	м. Миколаїв тел. (0512) 35-13-93 м. Ізмаїл м. Белгород-Дністровський (04849) 3-12-05

Богу видніше!

- Мені потрібна олія, - сказав ніби-то в далекому минулому один чернець, і посадив маслинове дерево.
- Господи, дереву необхідний дощ, щоб його корені могли зміцнитися і наповнитися соком. Пошли помірний дощ, - молив він. І Господь дав дощ.
- Господи, - просив він потім, - моєму дереву необхідно і сонце. Подай сонячне світло, я прошу Тебе. Незабаром засяяло сонце і з'явилася різнобарвна веселка.
- Тепер же, Господи, дай мороз, щоб загартувати його, - заклопотано молив чернець, і незабаром дерево стояло в зимовому оздобленні, сіяючи сніжним сріблом. Але - до вечора дерево загинуло. Сумний чернець пішов у келію свого брата і розповів йому про свої пригоди.
- Я теж був посадив маленьке деревце, - відповів йому той, - але, дивися, воно прекрасно росте. Я довірив його піклуванню Бога. Той, хто створив його, набагато краще знає, що йому необхідно. Тому, я не ставив Господу ніяких умов, не встановлював ні засобів, ні шляхів. "Господи, подай йому необхідне, - молився я, - сонце, дощ і мороз.

Від Тебе я одержав його, Ти один мудрий Бог, Тобі видніше". Я часто думав, що добре розбираюся, що і як, а тому намілювався давати поради самому Богу й умовляти Його, а іноді настільки був упевнений у вірності своєї думки, що навіть рахував би можливим подати їй в письмовому виді на небеса. Але Бог не звертав на мене ніякої уваги, а навпаки, як мені здавалося, поступав зовсім безглуздо, але все-таки чудово закінчував справу. Зрештою я переконався, що моя рада і моя думка нічого не значать і пророкують лише невдачу, якщо будуть зроблені по-моєму. Тому, я зник до способу дій мого Бога, і дозволяю Йому приймати всі рішення, не прирікаючи Йому, але мовчу і постійно переконаюся в тім, що Він нічого не губить, але все робить найкраще.

(Мартін Лютер)

Інформація про церкву.

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редколегії: Ванат Я.,
Мурза В., Пилипенко В., Молнар Ш..
НАША АДРЕСА:
89300 Україна, Закарпатська обл.,
м. Свалява,
вул. Визволення 164 / 1
Телефон редакції: 730 61
E-mail: murza@UERC.svl.uzhgorod.ua

Тираж видання: 1000 примірників.
Періодичність - раз у два місяці.
Газета розповсюджується за пожертви.